

Dominica infra octa. epiph.

Olentes quere

bamus te Luc. ii. et in euangelio hodierno. **I**SICUR docet Grego. xxii. moral. Quicquid feruientur diligimur habita tanto grauius spiram et dolent ablata. Nec ille. Et exemplum. Quanto qd̄ thesaurop̄ p̄ciosior et digniorē p̄diderit; tanto sibi tristitia maior oris quanto p̄di lexit illū dū habuit. Sz qd̄ iesū et ei⁹ gratia habe re electis maximus est thesaur⁄ et p̄ciosissimum et superbia p̄mabilis sine qd̄ nō emis regnum celorum. Ideo ipm amittere p̄ p̄ctū maxime est dolendum. Qd̄ p̄t ex hoc qm̄ dū beata ergo iesū amissit cū dolor maximo p̄ triduum recessit. nec descendere potuit donec inuenit. et hoc qd̄ dī ab ipa in euāgelio et vbi p̄missis. Dolētes q̄rebam⁄ te tē. In h̄ ita; qd̄ sermōe de xp̄i req̄stōetria mysteria notemus quesit in hoc euāgelio habent:

Primū dī lachrymabilis amissiōis.

Secundū dī desiderabilis req̄sitiōis.

Tertīū dī p̄seuerabilis p̄seruatiōis.

R circa p̄mū de amissiōe iesu q̄stio occur rit. cur dñs iesus voluit a pentib⁄ amitti ad festū illis ascēdētib⁄ fm̄ modū qd̄ describit in textu euāgelij. Hoc em̄ scire nobis est valde utile ut simus cauti evitare ea p̄ qd̄ r̄ps amittit sp̄ualiter. et sic qd̄ eū habeam⁄. Ad hec ḡnotem⁄ qd̄ erit generalis regula est Aug. li. de disciplina xp̄iana. qd̄ sc̄ om̄is xp̄i actio nra ē instruc̄tio. Voluit ergo r̄ps dñs talib⁄ agere in remanēdo a pentibus ut nos sp̄ualiter instrueret qd̄ mōis sepe amittit p̄ p̄ctū a fidelib⁄ et pdit ei⁹ grā. Advertēdū ḡ qd̄ ioseph et maria r̄pm amiserunt r̄ps ab eis remāsūt p̄cipuis causis et mōis. s. currētib⁄ q̄tuor. et cisdē mōis ac causis pdit a nobis.

Primo pdit r̄ps in mūdana leticia.

Secundo pdit r̄ps et ignorātia.

Tertio pdit r̄ps ex vanā fiducia.

Quarto pdit r̄ps ex mūdialib⁄ et cupiscētia.

Primo inqz r̄ps voluit amitti in mūdana leticia ad significādū qd̄ multi xp̄iani ipm pdit iudie festo. sicut et maria amisit eū in festiū gaudib⁄ quē in fuga in egyptū et in tribulatiōib⁄ nō pdidit. Nā multi sūt xp̄iani qd̄ feriā dieb⁄ occūpati laborib⁄ nō peccāt. s. sic xp̄m nō pdit. Sz die festo se dāt coraliū gule: chōreis: epulis: et carna litatib⁄ ac ebrietatib⁄ et h̄mōi vītū: ac sic xp̄m pdit r̄tū quē alijs dieb⁄ nō pdiderunt. Cōtra tales Malach. ii. Dispgā sup vultū vestrū sterc⁄ solē: mitatū viar⁄ dicit dñs. Notāter dicit: viar⁄. qd̄ nō dī se tales solēnitates: sz carnis: mōi et diaboli. nā festa p̄terea sūt institutae vos xp̄iani in eis ad ecclias iretis et ibi missaz̄ p̄dicationē andiretis oraretis et idulgētias reportaretis. Et ut ista libet fieri possent p̄ceptū ē a dño ut ab opib⁄ seruī lib⁄ caueret qd̄ secūdariū in festis. Sz beu mōti accipiūt sola caudā vacādo. s. ab opib⁄ manu alib⁄ et nō curāt de capite qd̄ ponit in p̄cepto sej

Mēmēto ut dī sabbati sacrificēs. qd̄ nō curāt cauere vitia qd̄ sūt sūme futilia opa. Nā Job. xiij. Qui facit p̄ctū: fu⁄ ē p̄ctū. et p̄ qd̄ eq̄ns diaboli. O qd̄lis stulticia hec ē feriā dieb⁄ seruire carnis necessitat. et die festo qd̄ institutū ē p̄ do seruire di abolo. Sic sit qd̄ diabol⁄ in hoībz oēs dies feriātōs qd̄ festos et r̄ps necvna. et sic r̄ps a multib⁄ xp̄ianis pdit solet i festo. Scđo pdit r̄ps ex grātia. sicut et de maria ac ioseph dicit euāgelium qd̄ coquerūt. s. r̄ps ab eis remāsse. Quo in mysterio docet qd̄ sepe hō amittit iesū p̄ grātia. Un̄ Esa. v. Propterea ppl's me⁄ captiu⁄ dūce⁄ est qd̄ nō habuit sc̄iētā. Iē Grego. di. xxvij. c. Qui ea dicit. Qui ea qd̄ dei sūt nesciūt: a dñō nesciūt. et sic stult⁄ in culpa erit sap̄ē in pena. Hec Grego.

LExēplū narrat Pet̄ Alfon. in li. suo de miraculis. qd̄ qd̄ fili⁄ reg⁄ cū multib⁄ desiderar̄t sap̄iam. ecce appūit senex qd̄ manu librū tenēs aptū. qd̄ req̄situs dixit merces p̄ciosissimas et vni lissimas vēdere his qd̄ yellēt emere. s. sap̄ia. Hoc audito fili⁄ reg⁄ appēdit ei cētū libras denarioz. Tūc senex ille sc̄p̄lit i carta hec r̄ba Eccl. vii. de sc̄pta. In oīb⁄ opib⁄ tuis mēorare nouissima et in eternū nō peccabis. Et porrexit filio reg⁄. Lūqz qd̄ circūstātes famuli hec p̄cipēderēt et nō dignataco p̄cio iudicar̄t: senex ait. Hec r̄ba tene et p̄babis pl̄ valere qd̄ totū regnum patris tui. Un̄ si li⁄ reg⁄ cātū accep̄rāit hec r̄ba qd̄ in oīb⁄ domib⁄ suis sup̄valuas et p̄ties ac in vasis et sup̄el lec̄rib⁄ sc̄p̄li ac describi fec̄ hec r̄ba. Accidit autē qd̄ p̄ ei⁄ moreret et ip̄e fili⁄ reg⁄ in regē p̄ p̄ies el̄ geret. Lūqz regnaret barones qd̄ā et eūz sp̄irāt uerūt et quēnerūt cū barbitonore veipm occideret. Lū aut̄ barbitosor vocat⁄ ad tōdēdū regē vi disset in p̄ctib⁄ et vbiqz descripta talia r̄ba treme re cepit cogitās qd̄ in fine accideret si ip̄e talia faceret. Lū tremor̄ causaz̄ rex p̄cūtaz̄ dedit illū ad torquēdū p̄ vītāt̄ fassioz. Tādē vītāt̄ cōper̄ta: cū oēs illi sp̄irātes morti crudeliēt adiūdicati tūc vītāt̄ dicere habebāt. Ue ve nob̄ vītāt̄ prudēter recognitassem⁄ finē opis et nō pdidisse mus nos offendē. regē et cē. Sp̄ualr̄ sic erit oīb⁄ qd̄ p̄ctis suis offendēt xp̄m regē. nec volūt sap̄ēter recognitare finē vel nouissima p̄ctōz et penitēterēt in p̄senti et nō p̄iret morte cēna. Tales nūc stultī in culpis sap̄ētes erūt in penis se recognoscēdo in inferno. et p̄ angustia sp̄ūs gemētō: et scribit̄ Sap. v. Nos insensati errauim⁄ a via vītatis. lassati sum⁄ in via iniqratis et pditōis. viam aut̄ dñi ignorauim⁄. Ue ḡ et ve nob̄. Quid p̄fuit nobis sup̄bia aut̄ diuitiaz̄ iactātia: qd̄ ztūlit nob̄. O ḡp̄tōres agite nūc penitētā ne cēnas luatis pena. Tertio r̄ps pdit a mulc̄ boīb⁄ ex vanā fiducia. Un̄ r̄ps voluit amitti sic qd̄ b. virgo p̄fidebat sup̄ ioseph extimādo xp̄m p̄uez cuz̄ illo cē in comitatu viroz. ioseph ecōuerso purādo cē cū maria: ut dicit Beda. Seorsū em̄ vītāt̄ suo comitatu et seorsū femine ibāt. p̄ueri aut̄cēre

poterat indifferenter cui quilibet. Sic heu mlti habent fidem et spem vanam: ex q fidetia ducunt ad peccatum et sic perdunt iesum. Non sunt nonnulli qui confundunt de longiori vita habenda, et lo se dant peccatis: nec curantur ad pniam festinare sed dicunt. adhuc iuuenis su faciat quod nubi placet et potero posse i senectute pniam agere. Alii sunt qui fidetur in temporalibus quod cupiscientia trahunt ad peccatum. Alii sunt qui fidetur nimis plenamente de dei misericordia et sic iesum perdere per peccatum non reformidat. Et contra quod Eccl. v. De propiciatu peccatorum noli esse sine merito, et ne adjicias peccatum super peccatum. ne dicas. misericordia dei magna est. Misericordia enim et ira ab illo cito approximat. ne tardes queritur ad dominum. subito enim veniet ira eius. hec ibi. Quarto Christus perdit ex misericordia amorem et concupiscientiam. in cuius signum amicti voluit quoniam Joseph et maria erant ab inuicem separati et diuisi in turbis hominum. Sic quoniam homo habet cor diuisum vel distractum partim ad mundana: partim ad deum perdit iesum. Unum. Job. ii. Si quis diligit mundum non est caritas Christi in eo. Sed quoniam quae vult et percipit deus vel homo non diligit mundum et bona mundi cum ipso fecit osa hec ad vsu hominum. Rude factum docet quod non probibez amare simpliciter quodcumque ad usum necessitatibus; sed probibez a mare inordinate amorem. Et primo quod amare mundum est amare mortem quod dum per diligit quod dei precium mortis a ipsius peccato. Unum. Job. v. Mundus rotatus in malitia politus est. in malo igne et cupie. Sile est quod si quis manere diligenter in domo ardenti. Secundo quod amare mundum est amare pueritatem. Aug. dicit. Amas mundum absorbet te. Tertius enim amatores suos devorare nouit non portare. Refert Nestor fratris in sermone. Exemplum quod miles quodam de Austria totum fuit missum dedit. cui de populo mundi cogitari apparet. dicit dominus quodam pulcherrima et ornata die. Ecce assulm quarto amore quasi usum. Ille in aspectu eius gaudens diligenter intuebatur eam. Et illa subiuxit. sic me de ante vidistiter et a retro intueris. Et ecce a tergo visum est ea plena vmbra putredine et fetore. sulphurei quasi ignis infernali. et dicitur. Ego sum gloria mundi dissipatur. et miles perterritus se emendauit ac mundo renunciat. Uult ergo deus perenni mundum a suis negantem cum mundo amore quod vult oculis salvare. Organum christiana perenne miseris mundum ramam dedit. Notandum factum Bonaventura. in sermone huius dominice quod in quodam iesu debet attendi locum Christus modum et fructum et ideo circa hoc quatuor questiones occurserunt.

Prima de localitate.
Secunda de temporalitate
Tertia de modalitate
Quarta de fructuositate

Prima quæstio ubi iesus Christus ut inueniatur. Ad hunc factum Bonaventura. aliosque quod cum certitudinaliter verum sit bene et res aliquantum non inuenitur nisi Christus ubi esse et

racter habet. Exempli gratia. pisces non debet Christi in aere vel terre visceribus sed in aqua quod ibi esse habent. et aures non nisi in aere. poma non nisi in arboribus et aurum non nisi in terra. ideo quod Christus debet esse ubi inveniatur habet. Errat ergo multi ipsi presentes alibi quod Christus ibi est. Alii quod Christus in foro et plateis ubi sunt vanitates mendacia et detractiones ac piuria sed non est ibi Christus. Alii Christus in curiis domini et ubi habet esse traditores. false accusatores et iniuriantes iudicia sed nec ibi est Christus. Alii Christus in tabernaculo ubi totaliter dyabolus habitat. Sed Christus non inueniatur nisi in loco istis ubi est. Et euangelium tria notat deum ubi inueniatur potuit. Primo in hierusalem. Secundo in templo Tercio in docto. medio. Quid ergo hierusalem significat quod iter prædictum visio pacis nisi vicus vera pacis obfuscatio. Unde post. In pace factus est locus eius ibi est quod Christus. Secundus in pace factus est locus Christi ita in discordia non nisi in loco diaboli. Secundo quod Christus est Christus in templo et inuenitur quod ibi habet est eius non locum imago crucifixi vel natum uiratum et in insuper pueritia corporaliter in eucharistia et simili delictu membrorum et gregatio vel unitio. Primo in ecclesia Christus Christus triplex in templo et inuenitur quod ibi habet est eius non locum imago crucifixi vel natum uiratum et in insuper pueritia corporaliter in eucharistia et simili delictu membrorum. Secundus in ecclesia Christus inuenitur Christus in persona et in eucharistia. Tercio ibi inuenitur Christus Christus in membris. I. fidelibus quod ibi dispensatio per orbem. Unde Augustinus. Si vis inuenire Christum respice ad pauperes. suscipe peregrinum. visita infirmum. Moneto iraqne de speciebus in eis nudum Christum ne in solutum panis vilibus perteneret. Tercio inuenitur Christus in docto. medio illos audientes et interrogantes. in quo docemur quod inuenire deum Christum quod est Christus. Job. xviij. et sic ibi in verbo dei habet est Christus et ibi Christus inuenitur. O Secundo quod Christus est Christus ut inueniatur. Ad hunc factum ipso euangelio secundum beatum Augustinum Christus in tempore triduum et sic Christus inuenitur eum post triduum. sic spiritualiter doceatur et Christus debet Christus in tempore triduum vice nostre presentis quod est Christus et ibi Christus inuenitur. Ad hunc factum ipso euangelio secundum beatum Augustinum Christus in tempore triduum et sic Christus in vita pueritatem per triduum. Hoc est Primo per vere pueritatem. Secundo per diuinam misericordiam. Tercio per diuinam gratiam. Tandem post hunc triduum in Christo die sancto glorificatione Christi et Christus in extremis possidendum inuenitur. Unde Esa. lv. Querite dominum dum inueniatur postea. Hoc est in pueritatem. invocate eum dum Christus est. quod misericordias et glorias. Errat ergo quod in pueritatem non recurrunt ad pueritatem et de misericordia ac gloriam Christum Christum. puerates quod per mortem inueniatur quod non est per mortem eum inueniatur quem an non Christus. Heu ergo mlti errant in Christo die sancto glorificatione Christi et Christus in extremis constitutus quod vitam inueniatur. Unde Beda refert quod in anglia quodam in extremis constitutus videt infernum sibi

Dominica infra octa. Epiph.

aprum p̄muit. Lūq; p̄fotarek ab astabu ut d̄ dei misēdia sparet. ait. Tardē surrexi. et sic male decessit. Vidi et ego quēdā hora mōrē sic loquētā. O ḡbūana dementia q̄ q̄s differt penitere.

P Tercia q̄stio q̄li mō q̄redus est xp̄s. Ad h̄ r̄ndet q̄ xp̄s dñs ut iuueniat ḥbet q̄ribis modis. Prio veracit̄. p̄tra q̄d faciūt q̄ nō er corde s̄ t̄m labijs q̄rū in ecclia orādo. cruce signādo se. cle/ mosynas dādo. sed cor dant diabolo peccando. Un̄ Hiere. xix. Lū q̄sicerit me i toto corde v̄ro i ueniar a vob̄. Sc̄do dolēter. s. p̄trit̄ et p̄fessiōe p̄ctōr. Ps. Lor p̄trit̄ et h̄būlīat̄ d̄ nō despici. B̄et. O felix h̄būlīcas q̄ dei ad se trahit clemētā et ligat ei oipotentia. Nā et b̄ta v̄go cum dolore q̄ren̄ iuenerit. Tercio diligēter. Prouer. viij. Ego diligētes me diligō. et q̄ māe vigilauerint ad me iuueniet me. Nā et b̄ta v̄go manefacto post triduum iuenerit xp̄m. Proinde xp̄s assūlat̄ auro acq̄rēdo. Prouer. iiiij. Melior est acq̄sitione oīnegocia tōe auri. Buz em̄ i lecto somnū fugat fm Aui cennā. Ideo Galien⁹ medic⁹ suadet deponi auxil anulos aureos a lāguidis ut q̄scat. Sic xp̄s dñs i vigilia vult acq̄ri. nō i somno reporis. et sic cū diligētia tāq̄ auxil vigiliā diligēs. O ḡaia fū delis q̄r̄ xp̄m his modis pdic̄t et inuenies.

Q Quarta q̄stio q̄les homies acq̄rūt fructū suauissimū inuētiōis dñi iesu et q̄ gre dulcoris. Ad h̄ r̄ndet fm doc̄. q̄ illi soli q̄ sunt casti et mūdi. Un̄ Jobes gerson li. iiij. de int̄na p̄uersatiōe. c. viij. dic. Optet te esse mūdū. s. castitate et puritate. cor ad iesum gerere si vis videre q̄s suauis est dñs. Et h̄ ostēderit in exēplo euāgelico. q̄r̄ a duob̄ v̄gnib⁹ xp̄s q̄s. hoc est: a Maria v̄gie et a ioseph q̄tia fuit v̄go ut dīc Aug⁹. li. de coiuga. bo. ab ip̄is castissimus fuit iuent̄ et cu illis delcedit; eis subiect⁹ fuit et dulciter p̄uersat⁹. Aliud exēplū naturalē. Nā Auicenna li. iuuenalii. recitat q̄ prudēces inq̄sitoris auri q̄rū ip̄m scutellis eburneis subr̄ aq̄s. Rō q̄r̄ ut Plini⁹ dicit in speclo naturalē. Ebore naturalē attrahit auxil. quēadmodū adamat̄ ferrū. Iea spūal̄t q̄r̄ obet auxil spūis alis ploratōis in iesu assimilato auro. ut sup̄ tractū est. q̄r̄ scutelle eburne significante corda et corpora casta fm Hiero. q̄ attrahit et amorē ip̄m xp̄m. iurta illud. Incorrūptio facit esse. primū deo Sap̄. vi. Et sicut auxil aspicientes letificat et cor delectat naturalē fm Plini⁹ vbi s. sic xp̄s delectat aiam. O ḡp̄iane stude castitati fm tuum statū. s. si es v̄go. virginali. si aut̄ vidua. v̄iduali. v̄l si singata. singali. et sic q̄r̄s iesum acq̄res fructū suauitatis.

R Circa tertiu p̄ncipale de p̄seruatiōe dñi Jesu et eius gracie: qm̄ re ait Jobes Gerson vbi s. qui inuenit iesum iuēnit thesaūz bonū sup̄ oēbonū. et q̄ pdic̄ iesu. p̄dit nimis miltū et plus q̄s totū mūdū. Magna inq̄t ars est scire p̄uersari cu iesu. et scire iesum tenere magna prudēcia est. Hec ille. Nā et vulgari ter dī q̄ facili⁹ est diuitias acq̄rere q̄s p̄seruare.

Idcirco finalē utile est scire q̄liter. s. q̄s inuētiū se sum debeat p̄seruare. Ad hoc Norādiū est breue q̄ in euāgelio notaunt̄ q̄tuor modi in mysterio q̄bus iesu p̄seruare possum⁹. exēplo bē Marie q̄ inuētiū iesum his modis p̄seruauit. Primo per h̄būlītātē. vñ Greg. xiiij. moralē. H̄būlīcas est mē et custos oīm v̄tū et bonoz operuz ac donoz dei. Idē. Perit oī q̄d agit si nō h̄būlītate custodiatur. Hoc significat̄ i euāgelio cu dī. Descēdit cu illis. s. descēdetib⁹. p̄ h̄būlītate em̄ fit descelus ani in q̄ manet xp̄s. Sc̄do p̄ emūdatōis freq̄nt̄ puritate. sicut em̄ arma ferrea vel vasa argentea et si milia paulatim rubiginē trahunt̄ nisi freq̄nt̄ emūdens. sic alia diuit̄ nō erit sine macula peccati et sic pdic̄t iesum nisi freq̄nt̄ emūdet p̄ p̄trit̄ ne et p̄fessionē. Nec Fran. maro. Un̄ h̄ euāgelium dicit q̄ venerūt in nazareth q̄d intercp̄t mūdīcia. Tercio p̄ v̄bi diuini veritatē. q̄r̄ sic sepe officiū dīt pedes et cadit q̄ nō cōsiderat gressus suos. sic q̄ nō cōsiderat acq̄suos i lumine intelligētie verbi dei: sepe peccat et xp̄m pdic̄. ut idē Frā. dī. hoc sī ḡnificat cu dī. Maria p̄seruabat oīa v̄ba cōfessiōens in corde. Quarto p̄ cōpassiōis vite et mortis xp̄i pietatē. q̄r̄ ut dicit Bern. Nō est tā efficac̄ res medīu et p̄tra oīa tēp̄amēta vīctorī sicut frequēs meditatio et cōpassio passiōis xp̄i. Un̄ sci et vītē religiosi q̄nūq̄ tēp̄at̄ de aliq̄ p̄cō et sic de amicētē iesu: statim recurrūt mēte ad xp̄m passum v̄tpater de b. Fran. de sc̄to Hiero. et sic de alijs. Et nos ḡsimilē faciam⁹. Un̄ in euāgelio statiz post pdicta in fine subdit̄. Et iesus pficiebat etia. s. q̄usq̄ p̄uēt ad passiōis xp̄s. et sic notaſ vita et passio xp̄i quā cogitare obem⁹. Rogem⁹ ḡtē.

De eadez dñica Sermo. iij. sc̄z de modo vīte xp̄i cum parentib⁹ et exēplo honorādi parentes.

Enīt nazareth

v et erat subdit̄ illis Lu. ii. et in euā gelio hōdierno. S Sc̄om sanctō dicta Grego. et Augusti. dñs iesus in munī dū veniēs et ex v̄gine nat⁹ nō solū v̄bis sed etiā fac̄t et gest̄ voluit nos p̄ oīa docere ad salutem. Et ut oīm etiātū hoīes minores vīcē et maiores doceret: voluit Prio esse infans et paulatim in crescendo fieri puer. deinde adolescens. et postea iuuenies ac vir p̄fec̄. Hoc idē fm q̄d dīc sanc⁹ Vincent⁹ in ser. ut ostēderet q̄r̄ venerat saluare oīs. Primo infantes p̄ innocentia. Sc̄do adolescētes p̄ parentū obedītia. Tercio viros et q̄s libet iuuenies p̄ p̄ceptoz obseruantia et p̄niām. Sed qm̄ ip̄se dñs noluit v̄sq̄ ad senectutē vīcā plōgare sed in iuētute mori q̄n̄ vīta maḡ dīlīgit̄ et vīgore naturalē tūc feruēte passio mortis est acerbior. ut sic p̄ nob̄ patiendo morte maiorē cōmendaret sua caritate. ne ex h̄ sensa putaret̄ se a xp̄o relictos et oīno non saluādos. Idcirco xp̄s v̄tēs etiā spēz salutē daret voluit i pueritā

a senissimi sibi sc̄ Symone et Anna bñdici et amplecti ac laudari et agi. Un postq̄ eccl̄ia egit festa infantie in pueris dieb̄. Iā festiuat de pueritia. xij. annoꝝ. et ponit nob̄ i exēplū viꝝ t̄pī modū cū pentib̄ di. q̄ vēit nazareth. et erat subdit illis. et q̄ dictum crescēbat. De ipsa ḡ vita xpi cū parentib̄ exēplaritate salubri tria mysteria notemus in hoc sermone.

Primiū de xpi actioꝝ p̄ cēpoꝝ differentia.

Sedm de xpi subiectoꝝ p̄ parentū obediētia. Terciū de xpi exēplificatioꝝ i pentū reuerētia. L Circa p̄mū de actoꝝ xpi. p̄ cēpoꝝ differētia. Notandum est q̄ in euāgeliō qnq̄ differētia cēpoꝝ rū ponunt de xpo et actoꝝ eiꝝ. Primo q̄ q̄defuit vniꝝ diei puer de vngie nat̄ Lu. ii. Nodie nat̄ est nob̄ salvator q̄ ē xps dñs. Scđo q̄ fuit octo diep puer circūcīsus Lu. ibidē. Postq̄ sūma tisunt dies octo ut circūcidere puer z̄. Tercio q̄ fuit xl. diep in cēplo p̄sentat̄ Lu. ibidē. Quar to q̄ fuit xij. annoꝝ amissus et int̄ doctores iūetus. ut patet in hodierno euāgeliō. Et Lbryf. su p̄ Job. diē. q̄ nullū miraculū egit dñs in pueritia. hoc m̄ vnu. pdit Lucas p̄ qd̄ mirabil̄ sapie videbat. Quinto ponit in euāgeliō q̄ fuit anno rū trīginta qn̄ in iordanē est baptisat̄ Lu. iii. c. Erat Jesus incipieſ quasi annoꝝ. xxx. Dicit aut̄ Lbryf. q̄ sicut vlḡ ad. xij. annū nō legit xp̄m q̄ q̄ fecisse. sic et a. xij. anno vlḡ ad. xxx. nil legit. sed in. xxx. anno baptisat̄ est. et in. xxx. anno querit aquā in vinū. et hoc fuit initiu signoꝝ qd̄ fecit iesus reb̄ Job. ii. Et q̄ patet q̄ liber de infantia salvatoris dicēs xp̄m in infantia fecisse miracula falsius est et reprobat̄ tanq̄ ab hereticis p̄ficeꝝ vedit Lyra. Nam reb̄ in decreto Belasij pape qd̄ scribiſ dist. xv. c. Scđa romana ecclia. int̄ apocriſa nūeraſ. Sed circa p̄missa aliq̄ q̄stioꝝ pratice occurruit. U Prima q̄stio q̄ rechrist̄ dñs noluit i pueritia vti p̄ate miraculox. cū optimē porūlī. q̄ diuinā potētia sp̄ habuit. sed vsum eiꝝ i miracul̄ faciēdis distulit vſ. q̄ ad. xxx. annū v̄ patuit. et p̄bat hoc Lyra sup Job. ii. in fine. Ad hoc rñdet fm̄ eundē Lyra ibide et xco. Tho. ii. pre. q. xlui. ar. iiij. Sciendū in q̄ miracula xpi ordiabanſ ad duo. s. ad manifestacionē sue diuinitat̄ et ad confirmationē sue doctrine p̄ quā hoies ad fidē adducebanſ. et q̄stū ad vtrūq̄ fuit quenamē differre opationē miraculox vlḡ post baptismū. Declarat̄ sic. q̄ confirmatio doctrine nō p̄cedit actu docēdi sed maḡ sequit̄ doctrinā et p̄dicationē. Ad p̄dicandū aut̄ et docēdū req̄ris etas p̄fecta salte de cōgruo. Perfecta aut̄ etas est. xxx. annoꝝ. q̄ cōgruit p̄dicationi ut patet etat̄ de elec. c. Lū in cūcti. Nā et in figura huiꝝ Joseph in etate tali stetit corā pharaone pandens diuia mysteria somnioꝝ. Gen. xl. Si militer David erat. xxx. annoꝝ cū regnare cepit super israel. ii. Reg. v. et Ezechiel in. xxx. anno incepit ap̄betisare Ezeb. i. Jōq̄ cōueniens fuit q̄ xp̄s

an. xxx. annū nō doceret p̄ cōsequēs nec miracula; la sue doctrine ſfirmatiua faceret. Itē q̄ miracula xp̄i erat sue deitatis manifestatiua. Par̄ aut̄ p̄culi est si neget in xp̄o vera humanitas ſicut ſi neget ſua diuinitas. vt etiā dicit Leo papa i ser. Idcirco debuit deitas xp̄i ſic manifeſtari ut vere humanitas cognitione nō impediret. et iō nō fuit cōueniens ipm ante etatē p̄fectā miracula facere. q̄ ſic incarnatio fantastica credere et in dubio fuil ſet an eſſet ver⁹ ho. cōgruū ḡfuit cēp̄s. determina tū expectare. Nā ut Lbryf. dicit. Si an illud tē p̄pus ſcz. xxx. annoꝝ feciſſet miracula tūc nō indiguisſet p̄ cursorē euā manifestatē. q̄ ſeipm notuſ ſecifſet p̄ miraculoꝝ opatiōes. Sic ḡ ordinavit deus q̄ xp̄s manifeſtet p̄ miracula aliuū de diuinitate ſacta i tpe pueritie xp̄i. puta p̄ angelos teſtātes pastorib̄. p̄ ſtella maḡ apparenſe. p̄ Symeonē et Annā. achmōi plūma p̄ miracula q̄ nar ranſ in legēda. ac p̄ cursorē q̄t in testimonium ſit valid⁹ aliuū acceptū q̄ ſa ſciplo in p̄pria glo na factū. ne q̄s dicere poſſit ſicut dixerunt iudei xp̄o Job. viii. Tu de tēpō testimonium p̄hibes te ſtimonū tuū non eſt veꝝ. O mira dei sapia. In hoc etat̄ docet nos hūilitatē et veritatē ac patietie lōganiuitatē eligere i acib̄. X Scđa q̄ſtio Quare xp̄s dñs ſuā sapiaꝝ mirabile voluit oſte ſtere in. xij. anno erat ſue. cū alia miracula noluſt facere an. xxx. annū ſue vite. Ad hoc rñdet fm̄ doc. q̄ ſ voluit Primo ad ostendēdū ſue sapientia p̄fectionē et eī in aia plenitudinē. ne putare ho mines q̄ ſicut in corpe v̄debat̄ infirm⁹ et paulatim crescere. ſic et in aia eſſet ignorās more alioꝝ puerop. ſed patet hoib̄ q̄ ſ plen⁹ fuit oī sapientia adhuc a pueritia. Et q̄ in etate. xij. annoꝝ in cipie in hoib̄ rō ſlorere et cognoscere differentiā inter bonū et malū. et in tali etate ſapia lucere incipit p̄ loquela. ac tūc cognoscit̄ q̄lis erit in futuro. iuxta illud Prover. xx. Et ſtudijs ſuis intellegit̄ puer ſi mūda et recta ſunt oga eiꝝ. Ideo xp̄s cū eſſet ſapia p̄tis etiā innotescere voluit munido. p̄ illa etate ſapia i hoib̄ manifeſtāde. Secundū hoc voluit p̄petr mysteriū ad ſignificandū q̄ ipſe duodecim trib̄ isrl̄ educēs de egypto fuerat et etiā. xij. ap̄los electur̄ erat p̄ q̄ ſua ſapia maḡ nifeſtāda eſſet p̄ orbē ſib̄ ſib̄. iō. xij. anno voſtū ſapietia manifeſtare. Nec Ludolph⁹. Et in ſi docet. xij. arti. fidei p̄. xij. ap̄los p̄dicatoſ ſirmiter credere. q̄ ſunt a diuia ſapia traditi. Deniq̄ in iſtis ſib̄ ō xp̄ianae ſeq̄re et tu hūilitatē xp̄i. noli ſup̄bire. noli p̄cipitanſ ſed rōnabili gerere te. Y Circa ſcdm p̄cipale de obediētia xp̄i et subiectioſ ſuis pentib̄. q̄ dicit euāgeliū q̄ erat ſubdit̄ illis. Inqrendū eſt qualib̄ modis xp̄s dñs erat ſubdit̄ pentib̄. et q̄lit ſe habuit in tota vita cū eis vlḡ ad annū. xxx. ſue etat̄. Ad qd̄ notā alii ſim doc. recolligēdo q̄ qnq̄ ac̄ ſ modos obſer uauit christus v̄vendo cum parentib̄.

Primo ſtemplatioꝝ et oratioꝝ vacauit.

Dominica infra octa. Epiphā.

Sed oīseq̄a parentib⁹ impedit.

Tercio manib⁹ laborauit.

Quarto de diuīs mysterijs gentes docuit.

Quinto dulci familiaritate pueras⁹ extitit.

Primo inquā replatiō diuīne crebrius vaca
uit ⁊ orōnit. Unū Ludolph⁹ de medi. vi. t̄pī. pte. i
ca. xvij. dīc. q̄ t̄ps dñs subtrahebat se crebro a cō
sortio boim crebrisq̄ orōib⁹ intēn⁹ erat. ibat ad
synagogā i. ecclesiā ⁊ stabat ibi multū in oratōe
pones se in loco hūillimo. redibat domū ⁊ cum
mīre ac nutrīcio stabat ⁊ aliqñ bos adiuuabat.
Mirabat̄ cūcti cā speciosū iuuēnē. Et sic puer
crecebāt etate ⁊ ḡfā t̄pō dēū ⁊ hoies ut ait euās
gelūb̄ bōdiernū. Et ista dicit idē. Meditare tria
inqt̄ cubicula in aliq̄ camera. nō em̄ erat eis do
mus ampla sed pua. in q̄ meditare ⁊ ituere do
minū iesum in suo cubiclo post orōne. s. diutī
nā se cōponere p̄ singulas noctes cā lōgissimi tē
poris spacio sic hūili⁹ pseuerare. s. in orōne ⁊ cō/
replatiōe ut faceret inqt̄ q̄cūq̄ alt⁹ paupculus d
pplo. Idē q̄z. Si autē q̄ras q̄re dñs sic viuebat
R̄ndeō tibi. Nō qr̄ indigert. sed vt nos instrue
ret q̄ p̄u scep̄t facere q̄d docere. Doctur⁹ em̄ erat
Math. vij. Discite a me q̄ mīs̄ sum ⁊ bu. ⁊ c̄. Ut
ḡ doceret nos hūilitatē ⁊ orōne sic t̄ps faciebat
ut etia; videl̄ sentire Bern. O quō possum⁹ pie
etia cogitare q̄ brā t̄go ⁊ Joseph hec a t̄po face
re vidētes ⁊ q̄ p̄ exēplo faceret sc̄t̄es: cōsili⁹ ⁊ ipi
faciebat. Sed oīseq̄a parentib⁹ impedit et
eos honorauit. vt idem Ludolph⁹ vbi sup̄ dicit
Unū ipsem̄ Math. xx. dīc. Fili⁹ hoies non venit
ministrari sed misstrare. Sanct⁹ nāq̄ Vincē. in
suo ser. dicit. q̄ q̄n̄ videbat Joseph q̄ brā t̄go ac
cipiēs amphorā vellet portare aquā: dīcebat ei.
O dñā ego portabo. ⁊ illa Ego ibo. Et cū sic pie
p̄cederent: t̄ps accipiebat amphorā dī. Ego vo
lo ire ut dem̄ exēplo alijs filijs honorare pentes
eis misstrādo. ⁊ sic ipse portabat aquā: defonte.
Ut aut̄ refert maḡ in scol. hysto. adhuc in nā
reth stat fons puulus d̄ q̄ puer iesu hauriebat
aquā ⁊ misstrabat mī. O q̄s honorabiliter t̄ps
misstrauit eis tanq̄ q̄s misstrare regi vel regine
honorū: ifundēdo aquā: tenēdo eis manu
tergū. ⁊ hmōi. Mirabat̄ illi de cāta t̄pī digna
tione. Idē q̄z sc̄t̄us Vincē. ait. O si q̄s dixisset. q̄/
re nō fac̄t̄ vos Michael vel Gabriel. angeli re
spōdissent. Nos sum⁹ pāti sed ipsem̄ vult face
re. p̄ exēplo p̄bēdo alijs ut honorent patrē ⁊ ma
tre. Tercio deniq̄ t̄ps manib⁹ laborauit. vñ
Basil⁹ quem allegat Ludol. vbi s. dicit sic. Ab
ipa etiā p̄meua etate pentib⁹ obedīc̄ q̄nt̄ labo
re corporeū humiliter et reuerent̄ t̄ps sustinuit.
Lū em̄ hoies essent honesti ⁊ iusti egēti tñ ⁊ ne
cessario p̄ penuria patientes (este p̄lepi) manife
stū est q̄ sudores corporeos freq̄irabāt: necessa
ria vite sibi inde q̄r̄tes. Iesu aut̄ obedīc̄ illis
etiā in sustinēdo labores subiectionē plenariam
ostēdebat. Hec Basil⁹. Z Sed q̄lē labore

manualē exercuerit t̄ps p̄ acq̄redīs vite necessa
rijs vna cū pentib⁹ ilico. d̄ lyra sug Marci. vj.
in postilla dicit. q̄ videl̄ pbabile hoc vīz q̄ t̄ps
eandē arē exercuit quaz p̄ puratiō. s. ioseph. q̄
fuit faber lignari⁹. q̄ v̄tibidē br̄. audē cōpatrio
te t̄pī mirātes d̄ doctrīa t̄pī dī. Unū huic becoia
⁊ q̄ sapia data est illi ⁊ v̄tutes tales rē. Nōne hic
est faber filius Marie rē. pater Mar. vj. Et q̄z
Math. xiiij. dī fabri fili⁹. ideo inqt̄ Lyra q̄ v̄sq̄
ad. xxx. annū etat̄ q̄ nec fuit inct̄us studio l̄faz
Job. vij. nec est verisile q̄ tāto t̄pē fuerit oīcīsus
Maḡ. q̄ videl̄ versilē q̄ fuerit occupat⁹ in arte
p̄ris sui puratiū q̄z in alia. Et b̄ pat̄ p̄ v̄ba isto
rū q̄ erāt de nazareb̄ q̄ modū suū viuedi cogno
scēbat ⁊ fabrū cū vocabāt. In b̄ nos nō oīcaris
laborare quēlibet docet t̄ps exēplo. q̄ mīta ma
la docet oīcīsas. ut pater Eccl. xxiiij. Quarto
t̄ps de diuīs mysterijs pentes docuit. Ut cū san
ct⁹ Vincē. dīc in ser. assūptōis. sept̄ brā t̄go tōj
q̄z magdalena sedens sec⁹ pedes dñi ieu
bat v̄ba ei⁹. ⁊ plūa celestia secreta ab eodē t̄po
q̄rebat. Et ipse obediens mīt̄ reuelabat. s. de statu
angelōp̄ ⁊ aliq̄ casu. de aiabō boim exūs ⁊ bu
iūsimodi. Suo mō ⁊ de ioseph puratiō est audi
uisse t̄pī v̄ba. Quinto deniq̄ dulci familiarita
te cū illis pueras⁹ extitit. Unū Ludol. vbi s. dīc
Lōspice oīia deuota q̄liter ipsi tres comedunt
ad vna mīsaz sil̄ p̄ singlos dies: nō lautas ⁊ terq̄
sitas sed paupes ⁊ sobrias cenas sumētes. ⁊ q̄/
liter postea siml̄ colloquunt̄ nō inania ⁊ oīcīla
v̄ba sed plena spūstō ⁊ sapia. nec min⁹ mēre refi
ciunt̄ q̄s corpe. et q̄liter post aliq̄lē recreationē con
uertit̄ se in cubilib⁹ suis ad oratiōe. Quāta tūc
virgo mīt̄ replebat mēt̄ leticia et dulcedine diu
na de tāti filiū p̄sentia. Unū An̄. ait. Quo vel q̄li
gaudio replebat tota aīa ⁊ Marie q̄u cū quē ro
to amore diligebat: quē creatorē ⁊ dñm oīm scie
bat secū degēt̄: sc̄t̄ edēt̄: ⁊ q̄cūq̄ vōsse vole
bat se dulci affatu docentes habebat: q̄s capiet.
Hec An̄. ⁊ Ludol. vbi s. O ḡcarissimi seq̄mūr
t̄pī hūilitatē ⁊ libērē audiam⁹ cū Maria v̄ba
t̄pī ac deuotioe: capiam⁹ amoris cīp̄ i nō corde
puraq̄ mēt̄ eidē dīseruiam⁹. A Līcta terci
um de parentū reuerent̄ exēplo t̄pī. Notādū ve
buic materie breui⁹ satissimam⁹ duo documē
ta hic p̄seqm̄ur tāmodo. Prio q̄liter tenēt̄ fili⁹
exēplo t̄pī pentes honorare. Ad q̄d notādū q̄ p̄
cipue modis q̄ngs. Prio corpālē seruēdo. Eccl
ij. Qui timet deū honorat pentes ⁊ q̄si dñs ser
uier bis q̄ se genuerūt̄. Debes q̄ exēplo t̄pī seruire
eis. s. portādo: leuādo si indiget. ⁊ hmōi faciēdo.
Nā ⁊ ipsi seruierūt̄ tibi. Unū Brest. ix. E:bi. dicit.
Dñs magistr⁹ ⁊ pentib⁹ nō possūm⁹ inqt̄ redde
re equalēs. Ideo Eccl. vij. Memēto q̄m nisi per
illos nāt̄ nō fuisses ⁊ retrubue illis sicut ⁊ illi ti
bi. Sed oīseq̄a honorare dulcīt̄ alloq̄ndo. Etē
plū patuit de t̄po. Unū ḡuissime peccat̄ eis male
dicat̄ Ero. xxi. Qui maledixerit p̄t̄ suo v̄l mīt̄

morte moriat. Tercio edict^r eoz et mādat^r obediendo; exēplo xp̄i. Ep̄b. vi. Filij obedite penitib^r vestrī dñō. H̄c in oib^r licet q̄ n̄ sunt ē dñū. p̄cipue aut̄ i salubrū. vt ad eccliaz ire. missaz audire v̄l p̄ dicatōes. surgere mane r̄t. Quarto filialis souēdo. s. t̄gali nutrimentō; xp̄i exēplo. Unū Hierony. Foueāt penitū senect^r. et sic facit eoz. vicissitudo reddat. qz. s. et ip̄i nutrimentū p̄sūterūt. Quito genitorib^r mortuis subueniēdo. Ecci. iij. Eleosyna p̄is. i. p̄ p̄te et m̄re data nō erit i obliuioe coram deo. Nā ip̄i i morte marie affuit. B Nota exēplū qd̄ narrat̄ i dialogo Lelarij q̄ i frācia q̄ dā diues cū vroze sua celsit oib^r bonis suis vni co filio suo vt ille sp̄sā duceret ditionē. Et fili^r p̄ misit p̄i et m̄fī q̄ ip̄is abūdāt subuēret q̄d̄i uiuēret. Zāde despōsata iuueclā ip̄a displicentiaz de illis habēs idurit maritū suū. vt separati parētes in domū vñā. p̄ habitatōe. et sic separati valde tenaciē. p̄uidebar. Quadā die cū pass̄ ille filius sibi bona assurā. p̄ prādio p̄ ei^r supuēnit. et fili^r assurā iſra mēsam abscodit di. Quid h̄ q̄ris vides qz nihil bichabem^r? Accipe ḡ duos denarios et eme tibi et m̄fī ve comedatis. Sicq̄ cristis p̄ cū denariis accept^r eruit. et ille fili^r aſſurā ad mēsam reposuit. cui^r frustū icidit et ad māducādū ori suo applicauit. Ecce aut̄ statum dñū est i bufonē et iſiluit i faciē ei^r. et sic ei adhēsit ve pedes supiores cū duab^r marill' vna caro fieret. et reliquū corp^r bufonis corā ore illi^r depēderet necide separari posat. s̄ cū comedēte comeſebat. et q̄ties ei cibaria subrahebat v̄l q̄ties instrumēta q̄b^r deponeret adhibebat statū colluz ei^r sic strigebat ve intumescēt iā facie oculi ei^r d̄ suis sedib^r moueret. xij. annis sic virx nec libari potuit. et sic viderūt cū ml̄ti. archieps̄: ps̄byt̄: pueri qz et hoīes villa p̄ ciuitatū frācie r̄t. Et archieps̄ p̄cepit oib^r. pmulgari h̄ exēplū. p̄ docum̄to. L Scđo. p̄ docum̄to notem^r q̄lis exemplo b̄tē marie m̄ris xp̄i tenet̄ penates filiis. p̄uidere vt sine salui et i celo b̄ti. Ad qd̄ notāduz q̄ penates tenet̄ filiis ad septē p̄cipua exēplo beate marie. Primo tpe zceptois v̄l grauidatōis diligētē custoditōem. s. ne fer^r p̄cilitē. idēo qz obētūtū se castē fuare et a labore nociuo custodiētē. Scđo tpe infantis debet diligētē custodiōez et educatōez orādo dñi ne aliq̄ casu moriat et si p̄t p̄pria mater debet lactare. tū qz ei^r natūra facilē sequit̄ infans in morib^r. Unū Aug^r ieu amorē i lacre m̄ris fuisse dñ. tū qz validior fiet in virib^r. tū qz sic pl̄ meriti acqrunt m̄res. Quarto circa septēnū et postea debet a p̄cis et exēplis malis cautionē. qz tūc passiōes inualescere incipiunt. Unū n̄ debet i vno lecto secū cubare. nec māscul^r et feia simul. Quito debet eis vicior̄ correctionē. Prouer. xij. Qui parcat v̄ge odi filiū suū. q̄ aut̄ diligit instant crudit. D Sexto te

nēt̄ debitā eruditōez. s. ad exercitā honesta neociari habeat. et maxime tenet̄ eos erudire i bis q̄ pertinet ad salutē. et assūfacere eos ad diuinā. s. ad missam audiēdā. p̄fessionē faciēdā. ad orōes r̄t. nō ad tabnas vel choreas. Unū Aug^r. de p̄se. di. iij. c. Vos an̄ oia inq̄ tā viros q̄ m̄lieres q̄ filios i baptismo suscipit. moneo vt vos cognoscatis fideiūssores extitisse. p̄ illis. ideo sp̄ eos admonete ve caſtītē custodiāt. iusticiā diligāt. casūt̄ ricate teneat. ante oia symbolū et orōem dñicāz vos ip̄i tenete et illos docete. hec ille. Ultimo res tenet̄ eis salubrē rep̄ et vite ordinarōez. s. vt res iuste acq̄sitas relinquent illis i testamēto. qz p̄ re iuste r̄t penates q̄ filiū succedētes et scient tenētes dānānt. ar. de v̄suris. c. Lū tu. et ca. Tua nos Itētia ve filias suas nō tradat nuptiū tali q̄ i iuste res acqrat. s. furto latrocino v̄l v̄sur̄. alaſ piculo exponet̄. E Exemplū ad p̄missa ponit qdā doctor dī. q̄ penates sunt duplices. qdāz boni. qdā mali. Boni significant p̄ colubas q̄ ſna pura colligūt et pullus suis in nutrimentū defert. Sic boni penates bona docimēta et exēpla et res iustas filiis tradūt. mali aut̄ penates significant p̄ ciconia q̄ vescit serpētib^r et imundis. et rāle esca defert pullus suis. Sic et isti mala exēpla et male acq̄sita dant filiis ad illoz dānātōez et suā ampliorē i inferno pena. vbi. s. de p̄te ip̄o p̄grūt filiū. qm̄ p̄filiū sunt dānāt et ecōuerso. ve scribit Eccli. xl. Rogem^r ergo dñm ieuū xp̄m ve dē nobis r̄t.

De eadē dñica siue etiā in octaua ep̄iphanie applicādūs sermo. iij. s. de baptismo xp̄i ac nō

Ic est iesus qui

b baptisat i sp̄ūstō. Verba ista scribūt Joh. i. et i euāngelio hōdierne octauac. Que qdēscrit̄ Jobes baptista locut̄ ēferēs testimoniū de xp̄i būanitate vera et dīnitāte. Ut ei hōdiernū dīc euāngelū. xp̄s dñs venit ad iobes q̄ baptisabat i iordanē. quē vidēs iobes ait. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit p̄cā m̄di. et sic testimonium p̄hibuit de ei^r v̄a būanicatē in q̄ rāz agn^r i lege sic tpe imolād^r erat i cruce. et tñ p̄ b sacrificiū tollebat p̄cā m̄di tanq̄ ver^r de^r. cui^r p̄prium est p̄cā tollere remittēdo. et h̄ testimonium p̄firmādo dīrit. Qui misit me baptisare in aq̄ ille mibi dīxit. Sup̄ quē videris sp̄m descedētē et manētē sup̄ cū hic ē q̄ baptizat in sp̄ūstō. et subdit. Et ego vidi i testimonium p̄hibui qz hic ē filius dei. Nec et plura i euāngelio. Et qm̄ sc̄rā ecclia his dībus et p̄cipue i octaua ista agit festū de baptismo xp̄i sic sonat officiū et euāngeliū. Idcirco de ip̄o baptismo in b̄mōe tria mysteria notem^r.

Primū de baptismo institutōe

Scđm de ei^r regulari obfūtatione

Terciū de eius efficaci salūificatōe

F Līcta p̄mū de baptismo institutōe. s. a xp̄o

Dominica infra octa. Epiph.

querit. Ut p̄s instituerit baptismū quādo ip̄e baptisat⁹ est a Johāne. Et ratio q̄stionis est. q̄a baptism⁹ institut⁹ ē ad collēdū peccata ⁊ p̄cipue ⁊ tra originale p̄ctm p̄mordialiter. Sed cū xps nullū p̄ctm habuit nec originale nec actuale: r̄vis def̄ q̄ nō debuit baptisari a Johāne nisi p̄pter hoc vt suo facto institueret sacramentū baptis⁹ mi. Sed in ⁊trarū est qđ scribis extra de baptis⁹ mo ⁊ c̄ effectu. c. Maiores. h. dictū est. Per sa⁹ crāmē inq̄ baptismi xp̄i sanguie rubricati culpa remittit. q̄ nō habuit vim vsq; xp̄i passionez ⁊ sanguis effusionē. Id hec r̄ndet fm Rich. sup iij. dist. iij. q. v. ar. i. ⁊ alios doc. q̄ xps in baptis⁹ mi institutiōe q̄t̄or p̄cipua fecit.

Primo aquas sc̄ificauit.

Sedō baptismū instituēdū insinuauit.

Tercio baptismi sacrm̄ instituit.

Quarto ip̄m institutū obseruari p̄cepit.

Primo inquā xps aq̄s sc̄ificauit. Un̄ xps v̄luit baptisari: nō qđem vt aliqd recipet a baptis⁹ mo sicut nos q̄ recipim⁹ a baptis⁹ mo dona sp̄u/ alia. s. remissionē p̄ctoꝝ. sc̄ificationē. virtutes et gr̄as ⁊ dona sp̄uſſanci. sed xps nil tale recepit a baptis⁹ mo. Sed vt dicit Beda in omel. venit filius dei q̄ mūdus erat a sordib⁹ cūc⁹ baptisari a Johāne in aq̄s iordanis vt ad abluendū n̄rō rū sordes sc̄eleꝝ oīm fluēta sc̄ificaret aq̄ꝝ. Nec ille. Un̄ et Damascen⁹ li. iij. c. i. dicit. q̄ qn̄ xps fuit baptisat⁹ sc̄ificauit baptismina hoīm. Et glosa sup Lu. iij. dicit. Baptisat⁹ dñs nō mūdari indi gens sed tactu sue sc̄issime et mūdissime carnis aq̄s mūdās vt vim habeat abluēdi. **B** Ad id exēplū accipiam⁹ d̄ vnicorno de q̄ narrat sanctus Vincen̄. in ser. q̄ tactu sui cornu purificat aquā. deinde bibūt aialia expectatiā. Xps cōpatur vnicorno. Un̄ ecclia dīc p̄s. rcj. Exaltabit⁹ si eut vnicornis cornu meū. hoc est xps q̄ iō vni cornis d̄. q̄ in xpo diuinitas ⁊ huānitas nō faciūt nisi vnu cornu. i. vnicā p̄sonā. sicut vnicornis in gremio vgis caput reclinat sicut capis et occidit. sic ⁊ xps i carne de vgi sumpta occisus est. et exaltat⁹ est cornu. hoc est regnū ecclie in xpi baptis⁹ mo. q̄ sic vnicornis tetigit aq̄s ⁊ munda/ uiteas vel sc̄ificauit. Secundo xps baptis⁹ mū instituēdū insinuauit fm Rich. t̄ fac̄o q̄s xbo. Facto qn̄ xps baptisat⁹ fuit a Johāne. tuc em̄ nōdū instituit absolute baptismū sed instituēdū insinuauit in aq̄ inq̄tū in aq̄ fuit baptisat⁹ us. ⁊ i noīe trinitatē inq̄tū in suo baptis⁹ mo appariuit p̄sona p̄fis in voce. p̄sona filii in carne. et p̄sona sp̄uſſeti in colub⁹ specie. **H** Sed di. Sub q̄ forma xboꝝ iohes bap̄tisauit tūc xpm Rich. ibidē circa l̄raꝝ dicit. q̄ erq̄ maḡ in terra ait q̄ apli baptisauerūt postea ḡtēs in noīe trinitatē q̄ forma inq̄tā passionē xpi p̄t intelligi fuisse tradita licet nō sit scriptū. Et qn̄ xps a Johāne baptisat⁹ est tūc institutio baptis⁹ mo facta ē intelligēdo. s. fm materie decermiātōe. q̄ in aq̄

instituēdū erat baptism⁹. ⁊ q̄t̄uz ad figuratio nē forme addit⁹ inuocato nomine trinitatis. Nec maḡ. Ubi Rich. dīc. Hinc arguunt alioꝝ q̄ Johānes in baptisando xpm trinitatē inuocauit. et sic pater q̄ baptisauit fm illos xpm in q̄t̄um hoīem in noīe p̄fis ⁊ filiū ⁊ sp̄uſſeti. Nec mir q̄a tūc Jobes trinitatē in facta appetitōe p̄dicta co gnouit. sic ⁊ baptisasse videt. Ite xps nō solū factō sed etiā xbo baptismū instituēdū insinuauit qn̄ Nicodemo ait Job. iij. Nisi q̄s renat⁹ fuit etiā ⁊ sp̄uſſetō nō p̄t intrare in regnū celoz.

Tercio xps baptis⁹ mo sacrm̄ instituit facto et xbo. Primo facto qn̄ baptisauit p̄ discip̄los suis. vt patet Job. iij. Sc̄do xbo qn̄ mūt̄es discip̄ pulos suis binos ⁊ binos ad baptisandū et p̄p̄ dicādū: mādauit eis sub ea forma baptisare. vt dicit maḡ vbi s. de forma. s. in noīe trinitatē. et de ista missiōe discip̄loꝝ b̄t Lu. x. Sed quō tūc aī passionē habuit baptism⁹ efficaciaꝝ. idē Rich. char. ibidē dicit. q̄ ex vi passiōis credite implicite v̄l explicite. ⁊ q̄s iā inchoate p̄p̄. p̄ inq̄tate et assumptā penalitate. Et sic soluit obiectiōneſ etiā in ⁊trarū vbi s. **I** Sed fm eundē Rich. char. arti. subseq̄nti. aī xpi passionē non erat ho mines adhuc obligati d̄ necessitate salutē ad bas̄ ptis̄mi susceptionē. Ley em̄ inq̄t nō obligat qn̄ q̄s p̄mulgata sit. q̄n̄is autē discip̄li xpi aī passiōne baptisauerūt vt dicitū est q̄ iā institutū fuit sacrm̄ baptis̄mo a xpo: tū adhuc non fuit p̄mul gatū illud p̄ discip̄los vt necessariū ad salutem vñ nō obligabat oēs. Ideoꝝ Quarto xps ip̄sum baptismū institutū obseruari oīb̄ et tangi necessariūz publicari p̄cepit. et hoc fecit signo in passione. ⁊ xbo post passionē ⁊ resurrectionem. Signo inquā in passiōe qn̄ de latere xpi in cruci fluxit sanguis p̄ signo redēptionis ⁊ aq̄ in sib⁹ gnū lauacri regeneratiōis. vt pater Job. xit. Ite xbo qn̄ post resurrectionē dicit discip̄ul. Ite doce oēs ḡtēs baptisantes eos in noīe p̄fis ⁊ filiū ⁊ sp̄uſſeti. ⁊ sic iā post p̄mulgatiōeſ euāgelij oēs tenent̄ ad baptis̄mū. Nec Rich. Sed qđ de di scip̄lis xpi Ut p̄s fuerūt baptisati aī xpi passiōne. R̄ndet fm Aug. d̄. p̄le. dis. iij. c. Qn̄ ab hie rosolymis. ⁊ c. seqn. q̄ baptisati sūt. et cadē rōne etiā Jobes baptista baptisat⁹ est a xpo. vñ dicit Math. iij. Ego. s. Jobes a te. s. xpo debeo baptisari. Deniq̄ ⁊ fm magnū Albertū sup missus ē. Eadē rōne ⁊ brā xgo baptisata fuit. Nā sī n̄ full sent baptisati seqr̄et q̄ n̄ haberet characterē ūia quā imp̄mē baptisat⁹. hoc est qddā pulcrus sib⁹ gnū xpi regū ad instar corone regal⁹ qđ nūl⁹ b̄z nisi baptisat⁹. Un̄ fm doc. tenent̄ oēs etiā sc̄iftati i vtero vt fuit Jobes ⁊ Maria ⁊ alij ad susceptionē nibilomin⁹ baptisimi: vt habeat cara/ cerē. i. signū distinctiū ⁊ ūia membra xpo cōfor/ mia ⁊ incorp̄ti. O ḡbō ūito q̄ oēs pagani ⁊ qđ cūq̄ baptisat⁹ p̄tēnū cēnaliē dānabūn̄. **R** Līca sc̄dm. s. de baptis̄mo obseruatōe. s. regu

lari. Notandum quod in baptismō sūt necessario sex p̄cipue regule generales obseruāde fīm doc. super iiii. di. iij. et deinde vñ q̄d dist. vij. recolligēdo fīm q̄ tuor causas p̄curren ad ipm baptīmū. Prima regula dīr aq̄ ablūtio. vñ m̄gr̄ vbi s̄. diffiniens baptīmū dīc. Baptīmū est itinēcio. i. ablūtio corporis exterior facta sub forma vboz. s̄. debita. Si em̄ ablūtio fieret sine vbo nō ē ibi sac̄m sed accedēre vbo ad elementū sic sac̄m. vt dicit Aug⁹. Hec m̄gr̄. et patet dictu Aug. i. q. i. Detrahe. Et q̄ patet q̄ requiri similitas vboz cū intinēcio aq̄. et tanta fīm Scōtū sufficit similitas q̄ vñ nō sit finitū cōplete & totālē sine alteri⁹ inceps. p̄tōe. alioq̄ si platio vboz finiret totālē antea q̄ inciper ablūtio v̄l ecōuerso nō faceret q̄ sic baptīare infantē. Bonū est scire hec m̄līcīo q̄ in necessitate bñt baptīare ut sciat cū ablūtio evertōz formā p̄fere sim̄l. Nā vt Aug⁹. dicit c. q. s. Icz Detrahe v̄bū aq̄ inq̄. Quid est aq̄ nisi aqua sed accedit v̄bū ad elemētu. et sic fit sac̄m. Hec ibi. Sed hic pōt̄ q̄ri. P̄tō q̄ p̄s corporis debet ab lui. Id b̄ Rich. dicit q̄ caput v̄l facies. q̄ ibi vi gent sensus. aut pecc̄ q̄d est sedes cordis. Lōic tñ tenet q̄ q̄līcīo q̄ corp⁹ p̄tingat aq̄ & q̄ntūcīo q̄ modica aspliōe in casu vīcī necessitat̄ sufficit q̄ est vere aia tota in q̄libet p̄te corporis fīm Aug. Scōd̄ q̄tēs debet fieri ista ablūtio. dicit dīc. q̄le. dis. iij. i. c. De trīna. q̄ deberet fieri trīna ablūtio vbi sc̄z est suetudo. alīs nō. q̄ non est de necessitate sac̄i. sed vna sufficit. Et sic patz. **L** Se cunda regula dīr baptīmal forme. platio. Forma autē baptīmi fīm doc. i. c. j. de baptīmo hec est. Ego te baptīso i noīe p̄tīs & filij & spūssancī amē. Querī. qd̄ si hec forma non integrē p̄ferat sed aliqd̄ obmittat. Rñdet fīm doc. q̄ si obmittat aliqd̄ q̄d̄ est de suba forme. s. baptīso rei i noīe p̄tīs & filij & spūssancī. nō erit baptīm⁹. Si at obmittat illud qd̄ nō est de suba; peccat q̄d̄ q̄ obmittat. tñ baptīm⁹ erit. vt si dimittat ly ego. q̄ b̄ nō est de suba vt dīc Rich. silr Inno. Si aut̄ q̄s dimittat lyte. Inno. dīc. q̄ nibil fieret et p̄cor. doc. Utē Bureo. in. iij. dis. iij. dīc. Si p̄slo p̄noīe te ponere nomē p̄pī illū q̄nebaptīsat. ess̄; baptīm⁹. peccaret tu q̄ sic faceret. Si milic si q̄s diceret. Ego vos baptīso. q̄ sol⁹ obet baptīsare & in singlari. nisi necessitas subess̄ plures s̄l baptīsandi. q̄ tūc liceret. pur fecerūt apli. Hec Bureo. Itē si diceret q̄s. In noīe trīnitatis tñmodo oī nō exp̄meret p̄sonas; nil esset. Denī q̄s si dimittat in: nō est baptīm⁹. vt dicit Bauldenf. Querī etiā. qd̄ de forma baptīmi grecōp̄ que est hec. Baptīsēt petr⁹ seru⁹ r̄pi in noīe patr⁹ & filij & spūssancī. Rñdet q̄ opinio cōis theologo r̄a in. iij. et q̄ baptīm⁹ est. peccaret tñ latin⁹ sic baptīsans sed nō grec⁹. tñ vt dīc frat̄ Angel⁹. lecūr⁹ est q̄ sub cōdīcio rebaptīsēt. p̄p̄ dubiū. q̄ alīz p̄tradūt. Silr si q̄s diceret Ego te baptīso in noīe r̄pi. Plures alios casus de hoc occurrē

tes cā breuitat̄ p̄trāseo. cum q̄ diffuse tradunt̄ in sumis. cum q̄ populo nō sunt necessarij.

M Tercia regula dīr 2grua mīstratio. Nā si q̄ra q̄s est mīster 2grua baptīsmi. Rñdet fīm doc. q̄ sacerdos q̄ nō sit p̄cīsus. vñ p̄tē p̄sbitē ro nec cleric⁹ simplex. nec p̄sente clericō laye⁹. nec p̄sente viro mulier debet baptīsare. de p̄se. di. iij. c. Mulier. et c. Roman⁹. Nā nō sacerdos baptīsans sine necessitate efficī irregular̄. c. j. de cleri. nō ordī. mīstrāte. In necessitate v̄o q̄libet p̄tē ba p̄tīsare & tenet. alīs peccat mortali⁹. Unū q̄ p̄sbitē ri nō debet accedere ad partū muliep̄. si igīz contingat difficultas parēdi ita q̄ timet mors pueri: debet obstetrix vel q̄cūq̄ adest baptīsare. vñ q̄libet debet addiscere formaz baptīsmi. Deniq̄ sacerdos p̄cīsus vel heretic⁹ nō debet admitti ve baptīsare nīl in casu necessitat̄. alīs peccaret mortali⁹ q̄ a tali veller baptīsari p̄ter necessitatez. Et doctor subtilis sup. iij. dīc. q̄ si heretic⁹ baptīsac p̄uolū in forma & intentiōe ecclesie tūc nīl obstat p̄uolū nec q̄ntū ad sac̄m nec q̄ntū ad esse cīi⁹. sed si baptīsare adulēti q̄ intendit esse discipulus ipsius: nō s̄l cōpī rem sacramēti q̄ est in peccato mortali: tñ suscipit sac̄m. Secus si nō habet malū p̄positū p̄ca cōsensum in heresim. q̄ sic in necessitate pōt̄ ab eo baptīsari. nec est re baptīsandus. Si aut̄ sacerdos nō est p̄cīsus tñ scīt esse malus vel in p̄tō mortali Rich. in. iij. dist. v. dīc. q̄ nisi cōteraz de p̄tō: mortali⁹ peccat baptīsando. & ideo nō est inducēdus ad mīstrāndū. p̄cipue si alius possit haberi. tñ si ipē parac̄ est baptīsare: potius debet baptīsare suscipi a tali malo sacerdote q̄ a layco bono. q̄ boz nīcas mīstri nō tñ spectat ad sacramētu q̄ au toritas. vt dicit Land. in. iij. **N** Quarta regula dīc debita intēcio. s. q̄ ipse baptīsans intēdat facere qd̄ facit ecclesia & intendit. & hoc intendere sufficit habitualē vel virtualiter etiā si non sit actualē intēcio. Secus si intendet solūmodo lauare non ad id vt fiat baptīsare in fide r̄piane ecclīe. sicut dīc q̄ thurci sepe suos pueros faciunt baptīsare p̄ r̄pianū vt non fetegant. si em̄ ille r̄pianus tali intentiōe baptīsare p̄ncipaliter nō est baptīsmus. Sed qd̄ de eo q̄ intendit baptīsare masculū & tñ nō fuit masculū sed feminā. vel econuerso. Respōdet fīm Hostien. q̄ si sim̄pliciter baptīsare intendens baptīsare glōnā cuſ iuscunḡ sc̄us sit. talis vere baptīsare. Si aut̄ solūm intendet baptīsare masculū tñmodo sic q̄ nō vult baptīsare feminā. tūnc r̄alis non esset baptīsare. **O** Quinta regula dīc emūda tñios baptīmalis diversificatio. Nāz baptīm⁹ est triplex. quia emundat deus aīas tripliciter. vt Aug⁹. li. iij. de vñico baptīsmo dīc. Prim⁹ est fluminis. et iste p̄p̄rie dīc baptīsmus qui sit in aqua fīm r̄pi institutionē. Secundus est lan guinis sc̄z in martyrio p̄ xpo passio. Tercius est flaminis quādo q̄s baptīsare per gratiā spūssancī

Dominica infra octa. Epiphany.

de quo Act. iiij. Thos autem baptisabimur spiritu sancto Et hoc sit in proposito suscipiendo baptismū mō debito. Unde istud nō cogruit nisi adultis habentib⁹ r̄sum rōnis. ut pater de 2 se. dij. iiii. c. baptismi vicem. Sed quod occurrit. s. q̄liter isti baptisimi differunt inter se ē effectu. Ad h̄ clare respōdet p̄ frātē Angelū dōcto. q̄ baptism⁹ flumis p̄cellit et sanguis etiā. Primo q̄ remittit totā penā debitā peccatis. sed baptism⁹ flumis nō remittit totā penā debita sed plus vel minus fīm suā devotionē ad xp̄m et baptismū. Item secundo isti duo baptisimi excedunt tertium in hoc q̄ nō carēt ecclesiastica sepultura. sed baptism⁹ fluminis sine alijs p̄uaē ecclesiastica sepultura sicut et cāthecumini. quis p̄ eis oret ecclia. Tercio baptisimus flumis oēs alios excedit in hoc q̄ cara cterē im̄p̄mit. aliorū nullus im̄p̄mit characterem Deniq̄ baptism⁹ sanguis alios in hoc excedit. q̄ aureolā meret accidentalē p̄mij. l. martyrij. et etiā essentialis in op̄tūm pl̄o p̄fere de grā sicut est ibi op̄us mai⁹ fīm Pe. de pal. Et est obō cōmūnior adult⁹ vīc et parvulis nōdūz natus. quia si parvuli occidant p̄ xp̄o puta in derestationē fīdei xp̄i quā tenent pentes ei⁹ sunt martyres fīm rheol. et Pe. de palu. etiā si essent in vītre et in despectu xp̄i m̄ p̄cussa aborsum faceret vel iterfī ceret. Nec frater Ange. in summa. P Sexta regula. Fidelis patrini leuatio. Nec regula hic ideo ponit ut sciat q̄ in cōpaternitate nō potest q̄s leuare parvulus nisi sit fidelis baptisat⁹. Et si de facto leuauerit nō erit cōpater talis infidel⁹ leuans; licet sit baptisans. q̄ nō baptisatus potest baptisare in necessitate; eo q̄ h̄ est necessitat⁹. sed leuare nō est necessitat⁹. q̄ non est admittēdus. Et si admittat ad leuationē non trahit cognationē sp̄ualē. eo q̄ baptism⁹ est fundamētū oīm sacramētōz et sp̄ualū cognationū q̄ p̄ sacramēta trahunt. Et hec lat⁹ parent fīm Rich. Tho. Pe. et frātē Ange. de Claua. in summa. Sed qd si q̄s sit baptisat⁹ nō tñ p̄firmat⁹ ut p̄ possit leuare aliquē de sacro fonte more patrini. Respōdetur p̄ seculū de 2 se. dij. iiii. In baptisimate q̄ non potest suscipe in filiū neq̄ in baptismō nec in cōfirmatōe. vbi glo. dīc. q̄ si de facto suscipiat non trahit cōpaternitas nisi sit baptisatus baptisat⁹. Si aliter tñ sit cō baptisare possit nō ip̄edit baptism⁹. Sed hoc ideo institutū est q̄ patrini debet instruere filios suos i symbolo et dñica oratione. seruāda castitate et caritate ut dīc Aug. di. ea. c. Thos an̄ oīa. Sed hoc facere nō p̄nt qui p̄mo de his instructi non fuerint. Nec habent in glo. Ad idē maḡ in. iiii. di. vi. dīc. q̄ erigat et patrino diligēs cura circa eū p̄ q̄ r̄ndet. qd vey limata fīm Tho. q̄n pentes notabilē negligit. ut pater p̄ frātē Angelū. Nec sufficiat. O grā p̄iane hō aduerte diligenter et disce qualiter teneris te habere circa baptismū. Q Līcā terciū de effectu baptisimi et salubri operōe Notandū est q̄

p̄cipua bona ser efficit baptism⁹ ad saluādū hominē baptisatu. Primū est aduenteus sp̄us et infusio. in cui⁹ signū xp̄s q̄n baptisat⁹ est licet a p̄ncipio p̄ceptionis plēn⁹ fuerit sp̄us et voluit tñ ut dīcēdat sp̄us et in colubē specie sup eū; ad significādū q̄ hō q̄ baptisat⁹ habebit sp̄misan etiā et grā. ideo baptisandus crīmat⁹ in vīce.

Sedm̄ est amōtio oīs p̄tī ac innocentie restituō. In hui⁹ signū sup xp̄m ip̄us et in colubē specie venit. q̄z colubā muda loca et n̄ lutoſa dīgit. Et in baptismō oīs imūdicia p̄tī origina lis venialis et mortalis tollit ut dīc Aug⁹. Pro inde baptisandus veste cādida induit q̄ signū est innocentia. Terciū est celi aptio. sō baptisato xp̄o celi apti sunt Math. iij. Unū si baptisat⁹ decederet statim in celū euolare sine oī purgatorio fīm Aug. de fide ad petrū. Unū homi in baptismō cere⁹ lucē dāt q̄ dign⁹ est lumē celestis beatitudinis. R Quartū est character im̄p̄sio. Est autē character signū sc̄m aīe im̄p̄su a deo ad decorē cēnū fidelis aīe distinguēs ipsam ab alijs nō insigniēs cali caractere. ut volūt doc. theologi. Et fīm Vincen. in ser. est tanq̄ qdāz corozna regalis habēs nomē dñi Iesu sc̄ptū in fronte baptisati p̄ summa glā. Juxta illud Apoc. viij. Habetēs nomēcī et nomē p̄tī ei⁹ sc̄ptū in frōz tib⁹ suis. Francis. maro. etiā dīcit. q̄ sicut speciæ et incimi misstrātes regi signo vel elenodio regali insigniū quo et discernunt. sic i. proposito character baptisimi est signū regale christo configurans. qd̄ b̄is in celo est ad maximaz glām sup oēs sanctos veteris testamēti. s. patriarchas et p̄phetaos. Illi em̄ q̄ nō sunt baptisati nō h̄nt h̄līgnū. et sup sc̄tōs innocentēs ab berode occisos et h̄mōi. Et etiā sup illos rhetores b. Katherine. et oēs q̄ nō sunt baptisati baptismō flumis. Deniq̄ q̄ character ideobilitis est nec p̄dit q̄cūz subsequēt p̄tō ut dīc Aug⁹. i. q. i. Qd̄ qdā. Erit ḡ dānatis xp̄ianis p̄fusio p̄maxima in inferno q̄ suo p̄tō p̄diderūt regnū celeste. Et sup oēs paganos plus erubet et tanq̄ reges suspensi patibulis inter latricos in p̄fusionē habentes signa regni. S Quintū bonū est diabolice p̄tātē. detectio. q̄ diabolus nō habet p̄tātē in baptisato nisi ip̄semet hō velit sibi p̄sentire. iuxta illū Gregorij Deibl̄ est hostis nō potest vincere nisi volunt. Ideo sale et salubri q̄ seruāta p̄tredie baptizādus exorcizat et insufflat dīcēdo. Eri malis gne sp̄us. p. signo seruatōis a p̄tō. Unū baptisatus si vult p̄tē dei grā adiuuāte tota vita sua cauere peccatū morale. sed nō baptisat⁹ ifidelis nō potest oīa cauere. q̄z nō necessario habēat peccare. ut pater p̄ Bona. sup. iij. dist. xxvij. cōcor. Rich. In hui⁹ signū xp̄s baptisatus statim iuit in desertū etra diabolū pugnatūrū et vicit. Sextū est etiā ad hereditatē filialis adoptio. Unde christo baptisato vox a deo patre facta est di. Tu es filius meus dilectus. Ipse em̄ ab ecce

no dei filius erat. sed ipse nos facta est vox ista ut significet quod dicitur est. Ioh. iij. Videlicet quam sem caritate dedit nobis deus vel filius dei sumus rego et heredes Ro. viij. O carissimi viri et mulieres; diuites et etiam pauperes O omnes christiani videte in qua talis caritatem dei quod filius dei nominemur et sumus. scilicet regis. Sed quia magni regis filii per confusionem extrema debent habere si ipsi vadant ad lupanarum; ad tabernas; ad taxilos rego. Similiter si sponsa regis deprehenditur extra fidem fornicasse. Sic anima peccatis debet erubescere: cum sit adoptata et permisit fidei in baptismate abrenunciare se et sathanam et omnibus pompis et operibus eius ut dicit Augustinus. Rogemus ergo dominum rego.

Dominica prima post octauam epiphanie Sermon primus super euangelio per simplicibus.

Anifestauit ie-

m sus gloriam suam et crediderunt in eum discipuli eius. Ioh. ii. ca. et in euangelio hodierno. Quia nempe sancta ecclesia per eum festum celebravit deum nativitatem. et tandem in die ipsa epiphanie recoluit tria miracula facta per testimonia diuinorum christi. Primum in scille appariatione: magorum deductione ad christum et adoratione. Secundum in christi baptisatione ac trinitatis divinae manifestacione. Tercium de aqua in vinum conversione. Sed quoniam de primo miraculo specialiter egit in die epiphanie. De secundo in eius octaua. ideo tertio s. aque in vinum conversione in nuptiis iam agit in subsequenti dominica. prima vix hodie: na; ut doceat christum natum esse vero deum: per signa solius potencies divine corroborativa manifestatio mundi. Inter autem signa vel miracula a christo facta hoc est primum et initium esse quod legitur in euangelio hoc quod christus manifestauit in qua gloriam suam. Prosequitur.

In illo tempore nuptiae factae (in urbe genesalio). sunt in chana galilee et erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem Iesus et discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino dicit mater eius ad eum. Vini non habent. Et dicit ei Iesus. Quid mihi et tibi est mulier: nondum venit hora mea. Dicit matrem eius minister. Quidcumque dixerit vobis facite. Erat autem ibi lapidex et dixit ser posite frater purificationem iudeorum capientes singule metretas binas vel trinas. Dicit eis Iesus. Implete ydrias aq. Ecce pluerunt eas vix ad summum. Et dicit eis Iesus. Haurite nunc et ferre architracino. et culerunt. Ut autem gustauit architracino aqua vinum factam: et non sciebat unde esset. Ministri autem sciebant qui hauserat aquam. Tlocut sponsum architracino et dicit ei. Dis hoc primum bonum vinum ponit. et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est. Tu autem fuaisti vinum bonum vix adhuc. Hoc fecit initium signorum. Iesus in chana galilee. et manifestauit gloriam suam. et crediderunt in eum dis-

cipuli eius. Ioh. ii. In hoc sacro euangelio tria principia mysteria notabimus.

Primum de domino Iesu christi in nuptiis praenotia.

Secundum de miraculi specialis efficientia.

Tertium de glorie christi diuinalis evidencia.

Lirca primus de christi presentia in nuptiis aliquae questiones occurserunt tractande.

Prima de tpe quod facta est hec historia.

Secunda de sposo quod fecit hec coniunctio.

Tertia de ipsa sponsa cuius traducta.

Quarta de christi et suo presentie causa.

B Prima questio Quando fuerunt facte iste nuptie. quia dicitur in euangelio. In illo tempore. Ad hanc respode tur frater Lyras et docto. Comuni tenet inquit quod quoniam Christus est baptisatus fuit xxx. anno pro completo p. et xxx die. et sic annum trigesimum attigerat. Et post b. primum annum versus fluit quod cepit Iesus testimonium Jobi stante cum duobus discipulis et dicentes. Ecce agnus dei rego. Et istorum discipulorum versus erat Andreus qui statim secuti sunt Iesum vix hospitium eius et instructi sunt ab eodem. Et inueniens Andreas Petrum dicit ei. Inuenimus messum quod est interpratum Christus et adduxit eum ad Iesum. ut hunc Job. i. Post hoc secundo de Christo vocavit philippum dicit. Seqre me. et secutus est eum. qui inueniens Nathanael adduxit ad Iesum. Et tunc inter cetera Iesus dicit. Amem dico vobis: videbitis celum agnum et angelos dei ascensiones et descendentes super filium hominis. Lyras. i. in obsequium eius divinitatem in humana natura latet. Quod potissimum viderunt in resurrectione quoniam apparuit illis et in ascensione. ut idem Lyras dicit super Job. i. Et postea die tertio ut patet Job. ii. intelligendo fratrem Lyras die tertia. s. a vocatoe philippi et nathanael facte sunt iste nuptiae in chana galilee. Est enim chana quodam villa sita in galilee. Et sic patet Christus. s. etas Christi. xxx. anno pro loco frater Lyras. Et hunc in mysterio moraliter docemur quod sic euangelium notat tercia die factas istas nuptias in quibus fuit christus et Maria et discipuli eius. Ita non nisi tercia die spousus hoc est in claritate fidei trinitatis divinae debet fieri ante consummatio ad deum in quod adest Christus et Maria per gratiam ac discipuli per caritatem. alioquin logetur Christus et Maria et beati. Nam ut dicit apostolus Hebreus x. Sine fide impossibile est placere deo. et Ephesius. Habitare Christum per fidem. s. trinitatis in cordibus vestris. Unde in cordibus infidelium et eorum nuptiis diabolus habitat. B

Secunda questio quis fuerit iste spousus qui fecit hec coniunctio. Rendet Hieronimus in prologo super Job. et sequitur Lyras quod vix spousus iste fuerit Jobes euangelista quem Christus nubere volentem vocauit a nuptiis. Jo. et beatam Mariam quod secreto orationis amavit ut dicit Ambrosius. illuc s. in chana quod a Nazareth ubi manebat distat. iiiij. miliario ut dicit Ludol. non iussit nisi sibi multum attinuisset consanguinitate sicut fuit Jobes Marie et Christus. Et quod in aliis nuptiis non legitur Christus interfuisse vix nubere volebat ut vocasset Christus Iohannem. Et rego. Et hunc autem Jobes